

ARKADAŞ

Dr. Ferruh N. Ayoğlu

Küçük bir çocuğum. 10 yaşlarında. 70'li yıllar.

Ankara'da, Kurtuluş'ta, Konak Sineması vardı. Evimize yakın.

Yeni film geldi mi, dolar. Özellikle de gençler.

Önde, sokağa bakan cephede genişçe bir giriş. Girişte oynayan filminden kareler, gelecek filmin afişi. Girişin önünde geniş bir kaldırım.

Yanda arkada bir kapısı var sinemanın. Aslında çıkış kapısı. Kapıda nöbet tutar genç bir abi, kaçak giren olmasın herkes çıkarken; o da bizim mahalleden. Çıkış kapısı, aslında giriş kapısıdır bizim için. Yeni seans başladı mı, kaybolur kısa bir süre. Kim bilir, belki de rahat girelim diye.

"Arkadaş" gelmişti, unutmak ne mümkün. Başrollerde Yılmaz Güney, Melike Demirağ. Günlerce dolup taşmıştı sinema. Biz yine arka kapıdan dalmıştık içeriye. İyi hatırlıyorum, yere oturup seyretmiştik. Filminden çok az sahne kaldı aklımda. İlk fırsatta bulup yeniden seyredeceğim.

Ama şarkısını unutmadım hiç. Unutmadık.

*"Bir kıvılcım düşer önce, büyür yavaş yavaş
Bir bakarsın volkan olmuş, yanmışsın arkadaş
Dolduramaz boşluğunu ne ana ne kardaş
Bu en güzel, en sıcak duygudur arkadaş
Ortak olmak her sevince, her derde, kedere
Ve yürümek ömür boyu, beraberce el ele
Olmasın hiç o ta içten gülen gözlerde yaş
Bir gün gelip ayrılacak bile seninle arkadaş"*

Biliyorum, duyar gibi oldunuz Melike Demirağ'ın sesini.

Biliyorum, ben yazmasam da, siz mırıldanacaksınız gerisini.

Konak sineması, Arkadaş filmi, o sözler, nereden mi geldi aklıma?

Dün bir milletvekili kaçırıldı ülkemde. Gazeteler, televizyonlar, radyolar, bundan bahsediyor. Hafızam yanıltmıyorsa beni, bu ilk kez oluyor.

Hangi partiden olduğu ne fark eder. Kaçırılan bir milletvekili. Yani oy verdiğimiz, bizim yerimize orada konuşsun, çalışsın diye Meclis'e yolladıklarımızdan biri.

Ve o oy verdiğimiz, bizim yerimize orada konuşsun, çalışsın diye Meclis'e yolladığımız, maaşlarını ödediğimiz vekiller, toplanamadılar.

Toplanamadılar bir "arkadaş"ları için bile.

14 Ağustos 2012

İnanış Gazetesi, Zonguldak